

Láska k bližnímu

Jedno divadelní představení začíná Jaroslav Dušek běžnou otázkou: „Můžeme začít? Máte všichni svého souseda?“ a po chvíli ticha dodá: „Rádi?“

Jak prostá a přitom důležitá je to otázka.

Máte své sousedy rádi?

Někteří milují všechny. Někdo jen toho koho zná. Jiný jen ty, které nezná a jsou i tací, kteří nemohou vystát nikoho.

Jak jsem na tom já?

K pravdivému zodpovězení nám může pomoci, když se vžijeme do dnešního evangelia.

Jak bych jednal já, kdybych našel zraněného bezvládného člověka?

Přešel bych jako kněz či levita, nebo bych pomohl jako Samaritán?

Kněz je náboženský specialista, od kterého očekáváme, že co hlásá, bude taky dělat. Levité sloužili jako chrámoví zpěváci, hudebníci, učitelé, pomáhali kněžím v chrámu. Dnes jsou to „lidé z kostela“, kteří jsou aktivní věřící. Dvě kategorie lidí, od kterých se očekává nejvíce. A Ježíš je uvádí jako odstrašující příklad.

Platila by jeho slova i o nás?

Možná si řeknete: „Já bych určitě pomohl.“

Ale položme si otázku: „Kdy jsem naposledy pomohl? Kdy jsem si všiml nějakého nemocného, zbídačeného člověka?“

Oloupený člověk

Takových lidí je spousta.

Pravda, neleží možná na cestě, ale za stěnou v paneláku.

Neokradli ho vousatí loupežníci, ale úvěrové společnosti, podomní prodejci nebo jiní jak se dnes říká „šmejdi“.

Možná je to živnostník, kterému nezaplatili včas a on nemá na základní výdaje, nebo rodič, který onemocněl a díky nemocenské mu chybí půlka výplaty.

Třeba je to zdrcený člověk, který dostal od šéfa neprávem vynadáno, byl po mnoha letech v práci propuštěný a neví, co bude dál.

Žijeme mezi lupiči a denně to někdo odskáče. Možná už je těch lidí tolik, že jejich tragédie ani nevnímáme a v klidu kolem nich chodíme jako kněží a levité.

Dalším problémem je, že tím postiženým bližním může být cikán, bezdomovec, feťák, skin, nebo z druhé strany politik, lobbista, bývalý zloděj... těm všem by jsme měli umět podat pomocnou ruku.

Dívat se, všimnout si bližního v nouzi a pomoci mu, i když je nám nesympatický.

To je láska k bližnímu. Tak si ji představuje Kristus.

Jak milovat bližního?

K lásce vede jediná cesta.

Pochopit, přijmout, prožít, že i já jsem milovaný.

Miluji tě, říká Ježíš každému z nás. Takového jaký jsi. Pomohu ti, kdykoli budeš potřebovat. Když se Jeho lásce otevřeme a zakusíme ji, můžeme pak i my milovat všechny bez rozdílu.

Takovou láskou žila třeba matka Tereza, která neviděla páchnoucí, ranami znetvořená těla indických chudáků. Viděla v nich Ježíše a tomu sloužila.

A podstata její práce nebyla v tom, že někomu ošetřovala rány a dávala jídlo. To nejdůležitější bylo, že to dělala s opravdovou láskou.

Nemusíš být bohatý a dávat mnoho peněz, abys někomu pomohl. Někdy stačí dát kousek chleba, ale s láskou.

Jako malý jsem zažil dobu, kdy jsme neměli ani stůl, ani židle. Jen malý prázdný byt s matrací na zemi. Tak jsme byli chudí. Dva roky jsem se díval na hračku v obchodě, než máma našetřila, aby mi ji mohla koupit.

Byla to těžká doba, ale měli jsme sousedku, důchodkyni. Také neměla peněz nazbyt, ale rozhodla se, že nám pomůže. Nekoupila nám žádné vybavení, ale každý den, když jsem přišel ze školy, měla pro mě nachystaný chléb s máslem a kakao. Sedla si se mnou, povídala si a pomohla mi s úkoly.

Mimořádná a svatá žena, která za celou dobu co jsem ji znal, nebyla ani jednou v kostele. Když jsem se jí ptal na víru, řekla mi, že se modlí doma, protože ji lidé v kostele pomlouvali.

Samaritánka, která se ujala bližního.

K velikým skutkům není potřeba mít bohaté prostředky, ale lásku.

Lásku, která si všimá a nabídne to málo co má.